

Sygnatura akt II Cz 396/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marian Raszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko pozwanemu K. Ś.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Kaliszu z dnia 4 marca 2016 r. , sygn.. akt I Nc 6071/15

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie

Barbara Mokras Wojciech Vogt Marian Raszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Sąd Rejonowy w Kaliszu zwrócił powodowi pozew uznając, że nie był on należycie opłacony. Pełnomocnik powoda uiszczył opłatę sądową od pozwu w wysokości 1.000,00 zł na podstawie art. 13 ust 1 a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005/167/1398) w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych. Jednak w niniejszej sprawie – zdaniem Sądu Rejonowego – czynność nie była wykonywana przez bank lecz inny podmiot, a w stosunku do niego wyżej wskazany przywilej nie ma zastosowania. Dlatego też opłata od pozwu wynosiła 5% wartości przedmiotu sporu, której powód nie uiszczył. Należało więc wydać zarządzenie o zwrocie pozwu.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył powód zarzucając naruszenie art. 13 ust. 1 a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez przyjęcie, że powód powinien uiszczyć opłatę większą niż 1000 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 13.1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zażalenia, jednak nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1000 zł.

Przepis ten wyraźnie więc przewiduje podział spraw cywilnych na roszczenia wynikające z czynności bankowych i inne roszczenia. Kryterium podziału roszczeń ma wyraźnie charakter przedmiotowy. Mówi bowiem o przedmiocie powstania zobowiązania odwołując się do źródła powstania zobowiązania i precyzując, że źródłem tym ma być czynność bankowa. W niniejszej sprawie źródłem zobowiązania pozwanego jest umowa kredytu bankowego zawarta z pierwotnym wierzycielem, którym był bank. Nie ulega więc wątpliwości, że roszczenie powoda jest roszczeniem wynikającym z czynności bankowych i powód nie miał obowiązku płacić wyższej opłaty niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że przepis ten przewiduje niższą opłatę sądową nie z uwagi na interes banku ani nabywców bankowych wierzytelności ale z uwagi na interes dłużnika banku. Ten ostatni bowiem, gdy powód występuje z zasadnym roszczeniem przeciwko niemu, będzie finalnie ponosił koszty tej opłaty. Celem zminimalizowania tych kosztów ustawodawca wprowadził niższą opłatę. Stosując kryterium podmiotowe ustawodawca nie osiągnąłby podstawowego celu. .

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 386 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Wojciech Vogt Marian Raszewski Barbara Mokras